

«Ω τοῦ παραδόξου θαύματος», Ἦχος Α΄, $\frac{9}{4}$ Πα $\frac{1}{\Delta}$

Πα

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη της ζω ης εν μνη
 μει ω τι θε ται και κλι μαξ προς ου ρα νον ο τα φος γι ι
 νε ε ται ευ φραι νου Γεθ ση μα νη της Θε ο το
 κου το α α γι ον τε με νος βο η σω μεν οι πι στοι
 τον Γα βρι ηλ κε κτη με ε νοι τα ξι αρ χον Κε χα ρι
 τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε
 χων τω κο ο σμω δι α σου το με γα ε ε λε ε ος

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλιμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαιρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια

Σήμερον λαμπρὰ πανήγυρις, τοῖς πιστοῖς Παρθένε, παμφαῶς ἐξέλαμψεν. Ἀγάλλονται οὐρανοὶ, καὶ συγχορεύει ἡ γῆ· συγχαίρει δ' ἡ τοῦ Χριστοῦ, πρεσβυγενῆς Ἐκκλησία, Πανάμωμε, καὶ τέρπεται ἐν Χριστῷ τὴν ἑορτὴν σου λαμπρῶς ἑορτάζουσα καὶ Δημιουργὸς ὁ Μέγας, ἐν ψαλμοῖς καὶ ᾄσμασι, συνδοξάζεται ὄντως, Παναγία Παμμακάριστε.

Σήμερον φαιδροῖς ἐν ᾄσμασιν εὐσεβῶς, Παρθένε, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες τελοῦμέν σου τὴν σεπτὴν, βασιλικὴν ἑορτὴν· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, τῶν νοερῶν ἀρχαγγέλων Παντάνασσα·

διό σε, Μῆτερ Θεοῦ, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ μακαρίζομεν. Κεχαριτωμένη, χαιρε, τῶν πιστῶν διάσωσμα, προστασία τοῦ κόσμου, Παναγία Παμμακάριστε.

Σήμερον τὴν σὴν πανήγυριν, εὐλαβῶς, Παρθένε, σὺν ἀγγέλοις ἄγομεν, τιμῶντές σου τὴν σεπτὴν καὶ σεβάσμιον μορφήν. Ἀγάλλεται ὁ λαὸς τῆς Βασιλίδος νῦν ταύτης τῶν πόλεων, εὐσεβοφρόνως τιμῶν, θεοειδοῦς σου μορφῆς τὸ εἰκόνισμα, καὶ ἐν κατανύξει κράζει, σεμνὴ Παμμακάριστε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει ὑπὲρ τῶν πόθῳ τιμώντων σε.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ ὀφθέντος ποτέ, ἐν Βλαχέρναις Βύζαντος, τῆς μόνης τὸν ποιητὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης ἄνευ φθορᾶς· τὸ Ἴερὸν γὰρ μαφόριον ἤπλωσε καὶ πάντα τοὺς εὐσεβεῖς, περισκεπάσασα χαρίτων ἐνέπλησε, καὶ πρὸς εὐφροσύνην θείαν συγκαλεῖται ἅπαντας, τοῦ βοᾶν γηθοσύνως, χαιρε Σκέπη πιστούς σκέπουσα.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή, ὅτι τῇ σῇ Σκέπη, σκέπεις τοὺς ἰκέτας σου, καὶ σῶζεις ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε ἐκ ψυχῆς, προσκαλουμένους πανύμνητε Δέσποινα, συμφώνως οὖν καὶ ἡμεῖς, τῷ θαυμασίῳ Ἀνδρέα κροτοῦμέν σοι, τῆς Πανυπεράγνου Κόρης, τὸ φρικτὸν τεράστιον, μαφορίου σου Σκέπης, θείαν χάριν καὶ ἀντίληψιν.

Σκέπην σου τὴν θείαν Ἀχραντε Ἀσωμάτων δῆμοι, καὶ πιστῶν ὁμήγουρις, τιμῶμεν πανευλαβῶς, περισκεπόμενοι, τῇ χάριτι τοῦ σεπτοῦ, σοῦ μαφορίου, δι' οὗ σκέπεις ἅπαντας, τοὺς πόθῳ τελούντας νῦν, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανήγουριν, σοῦ τῆς Παναγίας Σκέπης, νέφη ἐκδιώκουσα, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Σκέπη τῆς Παναγίου πάντιμε, ἡ πιστοὺς φρουροῦσα, σκέπασον τοὺς ἅπαντας, πιστοὺς χάριτι σῇ προσκαλουμένους σε, καὶ σῶζε ἐκ δυσχερῶν, πειρατηρίων παντοίων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ τὴν μόνην Ἀγνήν, ἐν κόσμῳ ζῶσαν σεμνῶς περιέσκεπες· ὅθεν κατὰ χρέος πάντες, σήμερον τιμῶμέν σου, τὴν ἀνάμνησιν πόθῳ, τὴν Πανύμνητον γεραίροντες.

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα· σὺ γὰρ μόνη πέλεις, πάντων τὸ προσφύγιον, καὶ Σκέπη ἡ κραταῖα τῶν προστρεχόντων σοι· διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, μεγαουργίαν τῆς Σκέπης σου Ἀχραντε ἦν εἶδεν ὁ θαυμαστός Ἀνδρέας ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, ὡσπερ τῆς νεφέλης πάλαι, κιβωτοῦ τυπούσης σὲ ἐν ἧ σκέπασον πάντα, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντάς σε.

Δεῦτε μοναστῶν συστήματα, καὶ λαμπρὰν χορείαν, σήμερον συστήσωμεν, τιμῶντες πανευλαβῶς, τῆς τοῦ Κυρίου Μητρός, τὴν Σκέπην τὴν Ἱεράν, τὴν τους πιστοὺς πανταχοῦ περισκέπουσαν, καὶ ῥύουσαν τῶν δεινῶν τοῦ πονηροῦ σκανδάλων καὶ θλίψεων, σῶζουσα πυρὸς γεέννης, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, τοὺς πιστῶς προσκαλοῦντας, τὴν θερμὴν αὐτῆς ἀντίληψιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νεφέλην φωτός, ἐφαπλοῖ ἐκάστοτε, τὴν Σκέπην τὴν ἑαυτῆς, ἡ Θεοτόκος Ἀγνή, καὶ σκέπει περιφανῶς, τῇ μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοὺς πρὸς αὐτὴν ἀφορῶντας καὶ κρᾶζοντας· Κεχαριτωμένη χαῖρε, σκέπη καὶ βοήθεια, τοῦ σοῦ Ἔθνους Παρθένε, τοῦ πιστῶς σε μεγαλύνοντος.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή! Σὺ γὰρ παραδόξως, ἠπλωσας τὴν Σκέπην σου, καὶ

ἔσκεπες θαυμαστῶς πόλιν τὴν ἄνασσαν· ἀρτίως δὲ ἐμφανῶς, τῆς φωτοφόρου σου Σκέπης τῇ χάριτι, διέσωσας ἀπειλῆς, ἐπερχομένης λαὸν τὸν Χριστώνυμον. Ὅθεν σοι χαριστηρίους, αἶνους ἀναμέλλοντες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, μνείαν ἄγομεν γηθόμενοι.

Τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προμηθειαν, οἱ Ἑλλήνων παῖδες, Δέσποινα κηρύττομεν, ὑμνοῦντες τὴν μητρικὴν, κηδεμονίαν σου· ἀρχῆθεν γὰρ συμπαθῶς, ὑπὸ τὴν Σκέπην τὴν σὴν ἡμᾶς ἔθηκας, καὶ κληρὸν σου ἐκλεκτόν, τὸ εὐαγὲς ἡμῶν Γένος ἀνέδειξας. Ὅθεν Κεχαριτωμένη, χαῖρε σοι κραυγάζομεν, καὶ τῆς θείας σου Σκέπης, μεγαλύνομεν τὰς χάριτας.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὡσπερ λύχνος ἀμύμων, Νεκτάριος ὁ σοφός, τῷ κόσμῳ ἔλαμψε, καὶ ἠῦγασε τοῖς πιστοῖς, Εὐαγγελίου τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ἐν λόγῳ θεοπρεπεῖ, καὶ πολιτεία ἀμέμπτῳ καὶ κρείττονι. Ὅθεν τῇ τοῦ Παρακλήτου, δωρεᾷ δεδόξασται, καὶ παρέχει ἀπαύστως, τοῖς αἰτοῦσι τὰ ἰάματα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! Σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, θαυμαστῶς ἐδόξασας, Νεκτάριον τὸν σοφόν, ὡς φίλον γνήσιον, θαυμάτων τῇ δωρεᾷ, τὸν σὲ δοξάσαντα βίου λαμπρότητι, δεικνύων πᾶσι σαφῶς, τῆς πρὸς σὲ Σῶτερ ἀγάπης τὴν δύναμιν. Ὅθεν ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην τελείαν, ἡμῖν δίδου Ὑπεράγαθε.

Σήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται, τῇ καινῇ σου μνήμῃ, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Νεκτάριε ἱερέ, ὑμνολογοῦντες σε, χορεῦει δὲ μυστικῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῇ δόξῃ σου, ἐδραίωμα ἀρραγές, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις εὐροῦσά σε· ἐξαιρέτως δὲ ἡ νῆσος, τῆς Αἰγίνης γάννυται, ὡσπερ ὄλβον πλουτοῦσα, τὰ μυρίνοά σου λείψανα.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα, καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῶ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι, καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.